

GINESTA

a GIRONA

per
Sebastià Bartina

Juny.

El tro
retruny,
pel cel
s'esmuny
un cúmulus;
lluny,
com mall
i encuny,
el llam
et puny,
la pedra
muny
el bosc.

Es juny.

Verda, i flairosa
com el lligabosc,
s'obre a la pluja
la ginesta d'or.

Polpa-sensible,
fils i flocs en flor,
batega d'ales
com els papallons.

Mata, bardissa
sense cap punxó,
pols d'or i flames
juny a boniors.

El tro
retruny,
el torb
s'esmuny:
ruixat
de juny.

Blats granats, Girona
és un ginestar,
de Sa Palomera
fins a l'Empordà.

Ginestells blavissims
brosta el Pirineu,
i les Guillerries
són un groc de neu.

Dolça i aromosa,
té una mel de mort:
droga i emmetzina
qui li xucla el cor.

Ginestars garlaires,
mig enrosellats;
canten les Gavarres,
terra, cel i mar.

La Geganta en porta
un pom a la mà.
Els carrers en festa,
tritlla el Mercadal.

Corpus a Girona,
ginestades d'or.
Ai, coloma presa,
bec de l'Aligot!

Juny.
Lluny
un runy
d'encuny
retruny.

Ginesta florida,
un ginestar groc,
ginestell dansaire,
flor de ginestó.